

Every morning, she would see her father off to work with a smile.

Сваког јутра би са осмехом испраћала оца на посао.

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

"What could that be?" said those who looked up at the sky.

Једног летњег јутра 6. августа, мали, црни, округли објекат пао је на Кеі родни град Хирошиму. "Шта би то могло бити?", питали су они који су гледали у небо.

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

"BOOM!!"

У тренутку се одјекнула експлозија са гласним звуком који је одјекнуо широм света, и изненада се појавио масивни облак у облику печурке, прекривајући цео град.

In a flash, the entire city vanished. Houses, schools, and hospitals all

disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear weapon, that had been dropped.

У тренутку, цео град је нестао. Куће, школе и болнице су нестале без трага. Била је то застрашујућа бомба, нуклеарно оружје, које је бачено.

(5)

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved.

And Kei never saw her family again.

Чудесно, Кеі је остала неповређена, али је видела људе са опеченом кожом како плутају у реци, док су други са опеченом кожом долазили до Кеі говорећи: "Воде... Дајте ми воде..."

Ти људи нису могли бити спасени.

И Кеі никада више није видела своју породицу.

6

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

Једно нуклеарно оружје однело је животе више од 100.000 људи. Штавише, црна киша која је пала након експлозије нуклеарног оружја довела је до многих озбиљних болести код још више људи.

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

На крају се рат завршио и Кеі је постала старица. Град Хирошима се опоравио и постао је подједнако леп као што је и увек био. Тешко је поверовати да је на овај град бачено нуклеарно оружје.

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

Па ипак, чак и по сунчаним данима, ум Кеі је засењен заосталим облацима у облику печурке.

Туга оних који су погинули и оних који су преживели остала је кроз протекле деценије.

9

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

Сада, Кеі дели своје искуство са ужасом нуклеарног оружја са људима широм света јер би употреба таквог оружја могла довести до тога да много више људи изгуби животе.

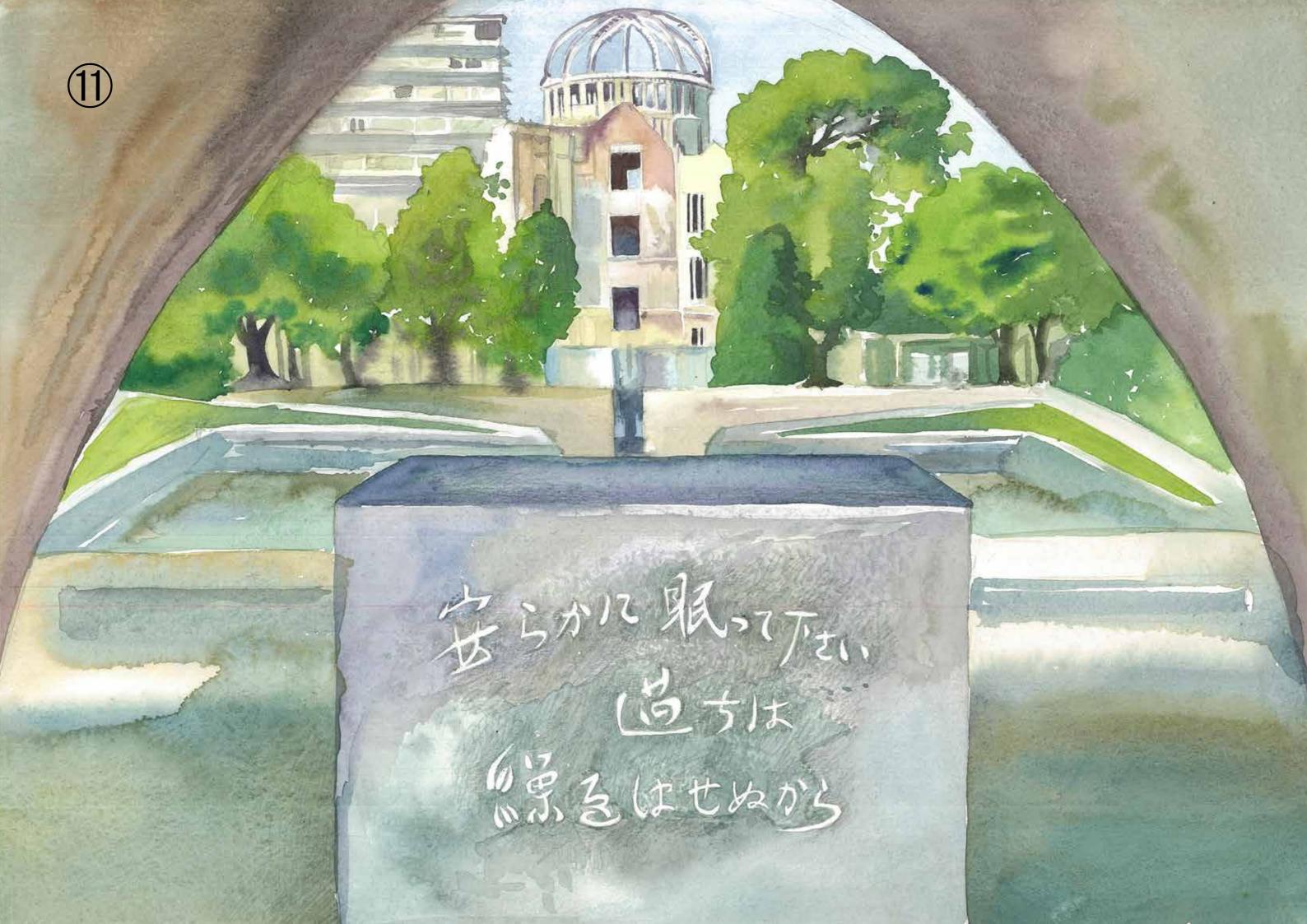
Kei has but one wish:

That nuclear weapons never be used ever again.

Кеі има само једну жељу:

Да се нуклеарно оружје никада више не употреби.

May all the people of the world finally know peace and happiness.

The end.

Нека сви људи света коначно упознају мир и срећу.

Kpaj.

"The Cloud That Won't Disappear by Kei"

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

"Облак који неће нестати - прича Кеі"

Данас бих желела да причам о девојчици по имену Кеі.

Имала је само 8 година и живела је у Јапану током рата.